

התיקון התשיעי דדיקנא דא"א

תְּקוּנַת תְּשִׁיעָה. מִתְּעַרְבִין שְׁעָרֵי עַם אֲנֹן שְׁעָרֵי דְתַלְיִן

וְלֹא נִפְקִין דָּא עִם דָּא התיקון התשיעי הן שערות קטנות וקצרות

הצומחות ומובלעות בין שני המזלות שהן שערות ארוכות ותלויות, ומתערבות השערות הקצרות הללו של תיקון לאלפים עם השערות של שני המזלות שהן תלויות וארוכות,

ושערות אלו אינן יוצאים מחוץ לשני המזלות אלא מובלעות בתוכם, ובגלל שהן קצרות הן

נראות כתיקון בפני עצמן. **קוּם רַבִּי אֲבָא** ומבקש רשב"י מרבי אבא לקום ולפרש

את התיקון התשיעי. **קָם רַבִּי אֲבָא וְאָמַר, אֵלֵיךְ שְׁעָרֵי**

דְּמִתְעַרְבִין עִם אֲנֹן דְּתַלְיִן קם רבי אבא ואמר שאלו השערות של התיקון

התשיעי הקצרות שבין שני המזלות שמתערבות עם אותן השערות התלויות שהם ב' המזלות.

אֲקָרוּן מְצוּלוֹת יָם נקראות מצולות ים שהוא התיקון התשיעי של מי אל כמוך.

מִשׁוּם דְּנִפְקִי מִמּוֹתְרֵי מוּחָא משום שיצאו ממותרי המוח, והענין הוא כי

כל השבעה מלכים דא"א עלו להתברר תוך מוחא סתימאה שלו, ומשם יצאו שערות הזקן,

וזה שכתב ממותרי מוחא, ואפילו שכל הדיקנא יוצאת ממותרי מוחא מכל מקום בזה התיקון

התשיעי הוא עיקר אחיזת הדינים ויניקתם. **וַיִּמְדְּאֵי אֶתְרָא, רַמְיוּ כָּל**

מְאָרֵי דְתַבְּעִין חוּבֵי דְבְנֵי נְשָׂא, וּמִתְפַּפִּין ומזה המקום נשלכים כל

וכמספר אלפים וכמספר אלהים אדני עם ט' אותיותיהם והכולל, יעלו כל הנשמות וכל

ניצוצות הקדושה שנתפזרו על ידינו בין הקל"י, זליל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל, ויחזרו אל

הקדושה כמשפט הראשון מנוקות מכל רע, ואת נפשתינו תטהר מכל החיצונים כל יגשו אלינו

ובל יתאחזו בתפילתנו ובתורתנו. ע"כ.

הלימוד היומי

בעלי הדינים שתובעים העוונות והעונשים של בני אדם ונכנעים, כי האדם מכוין להמתיק הדינים ע"י המזל השמיני וכל המזיקים שנבראו מחמת עוונותיו נשלכים למצולות ים העליון. אמר רבי שמעון בריהו תהא לעתיק יומין אמר רבי שמעון לרבי אבא, ברוך תהיה לפרצוף א"א שהוא עתיק יומין, כי זכית לתקן ולבאר את התיקון התשיעי של פרצוף א"א.

התיקון העשירי והאחד עשר דדיקנא דא"א

תְּקוּנָא עֲשִׂירָא נְחֵתִין שְׁעָרֵי תַּחַת דְּקָנָא וְחַפְיָן בְּגִרוּנָא תַּחַת דְּקָנָא התיקון העשירי הן השערות הצומחות

בתחילת הגרון תחת מזל הי"ג, וזה שכתב יורדות השערות תחת הזקן כלומר תחת מזל הי"ג ומכסות על הגרון תחת הזקן. **קוּם רַבִּי יְהוּדָה** ומבקש רשב"י מרבי יהודה לקום ולפרש את התיקון העשירי. **קָם רַבִּי יְהוּדָה** לבאר התיקון הנפלא הזה **פְּתַח וְאָמַר, וּבָאוּ בְּמַעְרוֹת צָרִים, וּבְמַחְלוֹת עָפָר מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וְאֵדְנִי** ומדבר על ימות המשיח שאז יתחבאו הרשעים במערות ובמחילות, מפני פחד העונשים שיבואו עליהם. **מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה הִיא אֲתִידַע דְּמָאן דְּאִיהוּ לְבַר, פֶּחַד יְהוָה אֲתִקְרִי** הרי נודע כי מי שהוא בחוץ, כלומר ז"א שהוא מלביש על אר"א וא"א הוא מחוץ לכולם, ולכן יש פחד שלא יתאחזו בו הקליפות ולכן נקרא ז"א פחד ה', כי באר"א למעלה אין אחיזה ורק בו יכולה להיות אחיזה כי הוא בחוץ, ולכן נקרא ז"א פחד ה' ו**יִמְהַדָּר גְּאוּנֹו אֲנֹו שְׁעָרֵי דְתַחַת דְּקָנָא** ומהדר גאונו הן השערות שתחת הזקן כלומר תחת המזל התחתון שהוא תיקון

הלימוד היומי

הי"ג, וא"כ התיקון העשירי הוא הנקרא "הדר גאון הז"א", כי בכל תיקוני דיקנא לא נזכר בהם ז"א אלא אך ורק בתיקון זה שכתוב בו "תתן אמת ליעקב" ויעקב הוא ז"א. **וְאֶת־קְרוֹן**

הָדָר גְּאוֹנוֹ, תְּרִי ונקראים התיקון העשירי והאחד עשר פחד ה' והדר גאונו, כי הפסוק לא אמר "פחד ה' וגאונו" אלא פחד ה' "והדר" גאונו לרמוז כי הם שני תיקונים.

תִּקְוֵנָא עֲשִׂירָאָה תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב והם תיקון העשירי שהוא תתן אמת ליעקב ותיקון האחד עשר, כי הם דומים זה לזה כי תיקון העשירי הוא השערות ותיקון

האחד עשר הוא השוואתם, וגם כי הם נצח ותפארת.

וְתִקְוֵנָא חָד סָר ח"ש ותיקון האחד עשר. והוא **דְּלֹא נִפְקֵי נִימָא מִן נִימָא חֶסֶד לְאַבְרָהָם** שכל שערותיו שוות שלא יוצאת שעה

ארוכה יותר מן חברתה, וזה תיקון בפני עצמו שנקרא "חסד לאברהם".

התיקון הי"ב דתיקוני דיקנא דא"א

תִּקְוֵנָא דְתִרְיָסָר, דְּלֹא תִלְיִן שְׁעָרֵי עַל פּוֹמָא תיקון השנים עשר

שלא תלויות שערות על הפה דא"א, כלומר בשפתיים אין כלל שערות.

וּפּוֹמָא אֶתְפְּנֵי מְכַל סְטְרִין והפה התפנה מכל הצדדים. **וַיֵּאן שְׁעָרֵי**

סְחֹר סְחֹר לֵיהּ ויפות הן השערות סביב סביב הפה כי נראה אודם השפתיים.

בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתַּפַּח טְרַחֲוֹתָא כְּמָה דְּאֲצַטְרִיךְ כדי שלא ימצא

שום טורח ביציאת האורות וההבלים מהפה דא"א, אלא יציאתם תהיה כמו שראוי להיות

ולצאת. **טְרַחֲוֹתָא בְּמָאן קָא מְיִירִי** ושואל, טרחה זו במה מדובר, מה ענין

הטורח במקום כזה גבוה. **דִּינָא, בְּאֶתֶר דִּינָא טְרַחֲוֹתָא אֲשַׁתַּפַּח**

הלימוד היומי

ואומר כי השערות הן בחינת דין, ובמקום שיש דין יש שם טורח וצער. **וְכִי שִׁעְרִי**
דְּדַקְנָא טְרַחַא אֲנֹנִן אִו דִּינָא אֲנֹנִן. וְהָא פְּלָא רַחֲמֵי
אֲתַחֲזִין ושואל, וכי שערות הזקן דא"א יש בהם טורח וצער או הם דינים, היתכן כדבר
הזה הרי כל שערות א"א הן לבנות ונראות בחינת רחמים ואין בהן דין. **אֵלָא דְלָא**
אֲתַטְרַח בִּישׁוּבָא דְרוּחָא דְזַעִיר אֲנַפִּין אלא דע לך שאמת הוא
שאצל א"א הכל נראה רחמים ומש"כ "טירחה אינון", הכונה שלא יהיה טורח בנשיבת הרוח
וההבלים מהפה של א"א לז"א, כלומר אם היו שערות על השפתיים היה טורח להבל לצאת
מן הפה **דִּיתַאנָא יִמְהָאי פּוּמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה קְדָשׁ קְדָשִׁים**
נְשָׁבָא רוּחָא שהרי למדנו שמוזה הפה הקדוש דא"א שהוא קודש קדשים, נושבת
הרוח ויוצאים ממנו הבלים ואורות של חמש מוצאות הפה, ועוד אורות גדולים כדמפרש
ואזיל. **מָאי רוּחָא** ושואל איזה רוח ואור קדוש יוצא מפה א"א. **רוּחָא**
דְּאֲתַרְק בֵּיהּ דְּמִתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ זַעִיר אֲנַפִּין ואומר שהוא רוח שיורד
ממקום גבוה והוא מאור דעת דעתיק, וז"ש שהורק ונמשך מלמעלה מא"א לתוך פה דא"א,
והבלים הללו יוצאים מהפה דא"א ומתלבש בהם ז"א, כלומר שהם מקיפים את ז"א בסוד אור
מקיף **וּיִמְהָאי רוּחָא מְתַלְבָּשִׁין כָּל אֲנֹנִן דְּלִתְתָּא** וגם בזה הרוח
שהוא אור מקיף מתלבשים כל אותם הפרצופים שהם למטה מז"א. **וְכֹד הַחֵוָא**
רוּחָא נְפִיק, אֲתַפְרֵשׁ לְתַלְתִּין וְשַׁבְעָה אֶלְפֵי עֵיבָר וכאשר זה
הכח וההבל יוצא מפה דא"א, נחלק לשלושים ושבעה אלף צדדים כמנין הב"ל, ומכיון שזה
בא"א לכן מדבר באלפים. **וְאֲתַפְשֵׁט כָּל חָד בְּלַחֲדוּי לְאֲתַרְיָה** וכל
אחד מאלו הל"ז אלף אורות מתפשט לבדו למקום הראוי לו, כי יש הבלים שראויים להקיף